

To sú mi veci...

Motto

Zmráka sa, stmieva sa, k noci sa chýli.

/I. Krasko: Zmráka sa.../

„Humor je boj s ľudskou hlúposťou. V tomto boji nemôžeme nikdy vyhrať, ale ani nikdy v tomto boji nesmieme prestať...” – citát jednej z rečí slávnej dvojice V+W. A týmto citátom Jana Wericha a Jiřího Voskovca dnes po krátkej odmlke znovu začínam.

Minister financií sa zasa pochlapil so štátnym rozpočtom. Odišli ďalšie **tristovky miliónov** do nenávratna, minuté na zapltenie vzácnej návštevy dvoch reprezentantov veľmocí tohoto sveta. Boli tu síce iba krátko, ale ako nás „zviditeľnili“! Bez drienkovice, sadenia stromov v záhrade paláca a vykúvania rýľa či motyky kdesi na východe nášho štátika. Aký úžasný pocit v mnohých našich malých dušičkách. Konečne si nás aspoň krátko nebudú mylíť so Slovinskom, ale – hlavne – koľkí našinci sa na tejto kratučkej návšteve priživil! Tých policajtov, hasičov, vojakov, lietadiel – viete si predstaviť tú hľbu ochrancov? Nič sme síce nedostali, ani len odpustenie víza pri ceste do úžasného USA, kam sa v lete hrnú naši mladí za chiméru. Fakt, bolo to úžasné, nebuť udeľovania výročných cien v Amerike: Grammy Awards /vysielala to aj naša „svojprávna“ TV/, kde jednu z veľkých cien dostala aj podenková pop-skupina Green Days za hit American Idiot! Nevieť si však predstaviť, že by sa niečo také o našich „velikánoch súčasnosti“ odvážila ibaraz zaspievať nejaká skupina či jedinec napríklad v relácii Hľadáme superstar! I keď by to niektorý zapel /či zaškriekal/, cenu by nedostal, i keď nič nové by nám svojou pesničkou nepovedal...

Chodiac po Hlavnom námestí som obdivoval vo výkladoch obchodov veľké farebné tabláplné fotografií a textov o výhodách a možnostiach tej-ktorej školy. Naozaj máme **úžasné školy**. Všetky, bez rozdielu vyučovacieho jazyka a náboženstva. Všetko „non plus ultra“, chýbajú síce plavecké výcviky, lyžiarske zájazdy, ale za to všetci žiaci zmaturojú, väčšina s vyznamenaním, úspešne zakončia ZŠ, dostanú za odmenu knižky /kúpia rodičia – odovzdá riaditeľ/, potrasie sa rukou a ahoj, trpký úšľabok na tvári plnej starostí: kde naj-

deme ďalšie deti, keď sa nerodia, starí vymierajú, mladí žijú s „priateľkami či priateľmi“, vyžívajú sa v rôznych večierkoch, drogách, alkohole, nikotíne, iba akosi... no! Je nás ako i tak stále menej a štát sa nestará, ako na obrazovke vraví tlstá občanica tmavšej pleti, čo v živote ani krížom slamku nepreložila – čo slamku, ba ani nohy, veď viete, prečo!

Frekvencia aut a kamiónov od bývalej hranice sa neustále zväčšuje. **Sprechy z mlák** na mostoch úžasne narastajú, len škoda, že voda nie je čistejšia, mohli by sme na domácom rozpočte za vodné viac ušetriť. Jamy na vozovke rastú nielen do šírky, ale i do hĺbky, rýchlosť vysoko prekračuje dopravné limity pre mesto, vytrubujú, rehocú sa za volantom, ako sa im tá sprcha podarila, a nič sa nedeje! Policajti? Mestskí? Hm, musia strážiť vzácne návštevy, čo už o dvadsaťštyri hodín zabudli, že je kdesi akási smiešna krajina seštie smiešnejšími predstaviteľmi. Kdesi som čítal, že niektoré mestá zakúpili od polície /nie mestskej/ vyradené „ramery“ /radary/ na meranie dodržiavania rýchlosti na komunikáciách. Že sa im výdavok do mestskej kasy rýchlo vrátil, ani nehovorím. Veď by stačilo raz na mostoch, inokedy aj pri pošte či na námestí postaviť malú tanierovú anténku a vyberať a vyberať, takže by sa behom krátkej doby mestský rozpočet rozmnožil ako potkany v kanalizácii. Napriek množiacim sa „superdôležitým“ pracovníkom na MsÚ. Má to síce u nás malý háčik. Každý má nejakého „havera“, kamoša či príbuzného, hlavne však možného voliča – voľby do zastupiteľstiev sa rýchle blížia. Iba ak by postihovali iba cezpoľných, domáci by sa včas dozvedeli, že sa dnes merá tam a tam, zajtra inde atď. Všetko má svoje pre a proti. Určite by mesto neprerobilo, ba naopak: bolo by dosť peňazí na prejazdený benzín policajným vozidlom v pravidelných intervaloch po pravidelných trasách mesta!

Vychádzajú **nové miestne noviny**. Náзов použitý z názvu zbierky L. Balleka, bývalého obyvateľa mesta. Kto pozorne číta a žil viac rokov v totalite, vie čítať medzi riadkami, hlavne ak si prečíta „oslavne“ reportáže o tom či o inom. Papier je belučký, drahý parádne, náklad jednotlivého vydania dostatočný aj pre okolie, tlač dôsledná, šéfredaktor veľmi kvalifi-

kovaný a nie zadarmo – iba vydavateľ sa v tiráži skrýva za akúsi s. r. o. Preto treba čítať medzi riadkami, aby ste zistili, „o čo vlastne ide“. Dobre vymyslené, i keď nie originálne. Nechcem nikoho uraziť, ale veľmi mi to pripomína talianskeho predsedu vlády v súčasnosti, tlačového magnáta, čo má pod palcom množstvo tlače, – čiže ovláda – či už otvorene, či skryte – verejnú mienku a premyslene, akoby nevdojak vyrába akéhosi trojského koňa do budúcnosti. Nemocnica sa akože „rozdeľuje“ v rámci areálu, niečo sa privatizuje, raz je to dialyzačné oddelenie, vybudované za peniaze štátu, sprivatizované za čosi – neviem ako to nazvať –, ochvíľu chirurgická ambulancia, **lekárska služba prvej pomoci bez sanitky** /!// na súkromnom aute – čo bude ďalej? Čo by bolo? Špitál pomaly ide do krachu, dlžôb, až sa položí, mesto nedá viac z rozpočtu, darmo sa prepúšťa, speje to proste k „privatizácii“ atď. Nebude to drahé, ale po sprivatizovaní sa zrazu všetko zmení: podnik bude prosperovať, novému majiteľovi bude prinášať vajcia a majetnejším pacientom aj väčšiu nádej – akoby bohatí tiež nepomreli! Nechce sa mi veriť, že tu ide iba o to, kto bude mať bustu-pomník pri Sebestyén Kováčsovi na dvore nemocnice, a či bude ten monument väčší ako pôvodný. Tá myšlienka by už naozaj bola hodná dokončenia citátu V+W: „*Pozor na zmyšlenie sa: ten, koho považujeme za blbca, považuje za blbca nás! Ide o to nevyvrážditiť sa...*“ A na koniec správa v našej STV 1 z polovice februára vo večernom spravodajstve. V štatistike úplatkárstva v SR sa na prvom mieste umiestnilo zdravotníctvo s priemernými 5740 korunami. Druhé školstvo, a až potom súdnictvo atď.

Inak som dlhý dokončiť motto na úvode. Hľa, tu je:

Od hory, od lesa tak plače, kvíli...

drga

Mestská knižnica v Šahách

/Ul. J. Kráľa č. 52/

oznamuje, že od 12. do 19. marca v rámci Týždňa slovenských knižníc odpustí čitateľom sankčné poplatky za nevrátené knihy a zápisy do knižnice v tomto termíne je bezplatný.